

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਕ ਬੈਰੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੁਹੰਮਦ ਅਸ਼ਫਾਕ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦਾਰਾ।

1951 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 438

ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1950 ਦਾ ਐਕਟ XXXI) ਸੈਕਸ਼ਨ 46-ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ-ਅਧਿਕਾਰ-ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ-ਹਦ- ਕੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਡਮਿਨੀਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 46 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 46 (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਣੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਐੱਮ.ਐੱਲ. ਵਿਭ, II ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 4 ਮਈ, 1951, ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬੁੱਧੀਰਾਜਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 12 ਜਨਵਰੀ 1951, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ

I. D. DUA, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ. 26 ਜਨਵਰੀ 1950 ਨੂੰ, ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਕ ਬੈਰੀ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ 1950 ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 77 ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਤਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁਦਈ ਮੁਤਵਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ।

ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ VII ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕੇਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਮੰਨਿਆ ਹੈ।

ਮੁਹੰਮਦ ਸਦੀਕ ਬੈਰੀ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 100 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ।

ਹੁਣ, ਐਡਮਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕਿਊ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 46 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਹਿੱਤ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XXXI 1950 ਦੀ ਧਾਰਾ 46 (ਏ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ XLI, ਨਿਯਮ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਭੇਜੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੀ ਸੰਪਤੀ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏਗੀ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Ritu Translator